

Scripturam, in omnibus, ad salutem æternam, scitu creditu & factu necessariis, esse regulam universalem sufficientem & adæquatam eruendi formandi constituendi & in apertum proferendi sensum divinum à Spiritu sancto, hoc vel illo loco dubio & explicatu difficili, intentum *Joh. 8. 20, Act. 17. 11. Matth. 4. 6. 7. 2. Tim. 3. 15. 16. 17. 2. Pet. 1. 19. 20. 21.* Nam Grammatica Rhetorica, Linguarum originales, Stylus seu usus loquendi, Ratio, Logica, Philologia, Historia & Archæologia, sunt quidem media instrumenta & adminicula interpretandi generalia, ad sensum Spiritus sancti investigandum eruendum aliisque demonstrandum & persuadendum, utilia; non tamen sensum Scripturis extrinsecus de suo inferre, dare aut formare possunt; sed in ea invenire & latentem ut instrumenta, huic usui servientia, eruere ac in apertum proferre debent. At hoc debent facere indicio ductu & autoritate ipsarum Scripturarum, & secundum eas, per loca aperta & clara, de doctrina fidei & morum, per scopum, antecedentia, consequentia, connexionem, & loca parallela, se explicantes, & verum certum authenticum sensum constituentes, tanquam summam autocraticam & sufficientem interpretandi normam, unde omnis interpretatio valorem robur & autoritatem suam habet; cujus sola lux radiis suis propriis tenebras ignorantie & dubitationum dispellit; illuminat convincit & quietam reddit mentem piam, cognitioni Scripturarum & veritatis divinæ intentam. Sic novum testamentum in veteri velatum latet, & vetus in novo revelatum patet, & utrumque sibi, ad veram plenam & accuratam lectoris & auditoris intelligentiam & persuasionem, mutuam præstat operam. *Act. 26. 22. Luca 24. 27.*

CXIX. Non autem illa Reformatorum hic est sententia, quod Scriptura, ab illuminatione & cooperatione Spiritus Sancti sejuncta, per se, cuilibet lectori, modò, lumine suo naturali, studiosissimè illam scrutetur, verum & plenum Spiritus Sancti sensum aperiat: ut nuperus Exercitatoris Paradoxi Antagonista, & magisterii Spiritus Sancti in Scripturis interpretandis assertor, Serarius, *pag. 47. libri sui*, nonnullis ipsorum tribuit: nisi forte Remonstrantes similesque Pelagianos, extra Papatum, respiciat. Sed

Sed